

Για μια γενική πολιτική ανυπακοή ενάντια στα μέτρα του ελληνικού καπιταλιστικού κράτους

Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, φαίνεται πως στην καπιταλιστική κοινωνία δεν υπάρχει τίποτα το σταθερό και δεδομένο· καθετί κατεστημένο εξαχνώνεται, αποδεικνύοντας την στερεότητά του ως ψευδαίσθηση. Με τον κορωνοϊό μαράθηκαν τα φανταστικά λουλούδια των αυταπατών για ευημερία που σκέπαζαν τις αλυσίδες των καταπιεσμένων αυτού του κόσμου. Οι αυταπάτες για μια ευημερία κυρίως της κυκλοφορίας των εμπορευμάτων – που θα συνέχιζε να εγγυάται το κεφάλαιο – και η ιδεολογία της συνεχούς προόδου μιας καταναλωτικής κοινωνίας γκρεμίστηκαν. Φαίνεται ότι μπαίνουμε σε ένα νέο καθεστώς συσσώρευσης, εντός του οποίου, η καπιταλιστική κυριαρχία καλείται να αναδιαρθρωθεί στη νέα αυτή κατάσταση της κρίσης. Οι σοσιαλδημοκρατικές αυταπάτες για ένα νέο κεϋνσιανό μοντέλο κράτους πρόνοιας και ανάπτυξης, αυταπάτες που μας ταλαιπώρησαν και που συσκοτίζαν την πραγματική κατάσταση της σημερινής καπιταλιστικής κρίσης, βρίσκονται και αυτές σε υποχώρηση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση στέκεται ανήμπορη να βρει περισσότερα «πακέτα στήριξης»- ψίχουλα για να «ανακουφίσει» τις μάζες από τις επιπτώσεις αυτής της κρίσης. Ο άγριος ξυλοδαρμός του φοιτητή και κατοίκου της Ν.Σμύρνης από τις αστυνομικές δυνάμεις και οι βασανισμοί στη ΓΑΔΑ μελών της ομάδας «Ταξική Αντεπίθεση» είναι μονάχα μια γεύση από την βαρβαρότητα του ελληνικού καπιταλιστικού κράτους που προετοιμάζεται πυρετωδώς να αντιμετωπίσει τον εσωτερικό ταξικό εχθρό σε συνθήκες της νέας μεγάλης καπιταλιστικής κρίσης που έχουμε μπροστά μας. **Βέβαια για πολλούς-ες δεν είναι κάτι το νέο σε αυτό το κράτος. Ας μην ξεχνάμε ότι τη βία του ελληνικού καπιταλιστικού κράτους και του εθνικού κορμού την βιώνουν καθημερινά οι μετανάστες-τριες εργάτες (βλέπε και τις ρατσιστικές επιθέσεις στη Σκάλα σε Πακιστανούς εργάτες το 2014), οι διάφορες μειονότητες στη Λακωνία και παντού στην Ελλάδα εδώ και δεκαετίες.** Το πρόσωπο της αστικής δημοκρατίας αρχίζει ήδη να φαίνεται πάνω στο πετσί όλων όσων καλούνται να προσαρμοστούν στα νέα μέτρα πειθάρχησης μέσα από το lockdown και την απαγόρευση της κυκλοφορίας. Οι κύκλοι του ελληνικού κεφαλαίου ξέρουν καλά τι έχουμε μπροστά μας. Με αφορμή την πανδημία, το ελληνικό κράτος και η ακροδεξιά κυβέρνηση της ΝΔ δε χάνουν ευκαιρία και πέρασαν περισσότερα αυταρχικά μέτρα: το νομοσχέδιο για απαγόρευση των διαδηλώσεων, ο επανεξοπλισμός της αστυνομίας, η θέσπιση πανεπιστημιακής αστυνομίας την ίδια στιγμή που τα παν/τήμια παραπέδουν από την υποχρηματοδότηση και οι προσπάθειες θέσπισης ενός λογοκριτικού νομοσχεδίου ήρθαν την κατάλληλη στιγμή. Η απαγόρευση των διαδηλώσεων για τον Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο και την επέτειο του Πολυτεχνείου, η απειλή δημοσιογράφων και η λογοκρισία των μέσων μαζικής κοινωνικής δικτύωσης όποτε τολμούν να ασκήσουν κριτική στις κρατικές πολιτικές καθώς και οι εκατοντάδες αναίτιες συλλήψεις και πρόστιμα, η απέλαση του γάλλου αναρχικού Enrol, η εκδικητική απόρριψη του δίκαιου αιτήματος του απεργού πείνας Δ.Κουφοντίνα και η καταστολή των διαδηλώσεων υπεράσπισής του, το όργιο καταστολής στη Ν.Σμύρνη, η εκκένωση της κατελημμένης πρυτανείας του ΑΠΘ και τα αποκάλυπτα ψεύδη των φιλο-κυβερνητικών ΜΜΕ είναι μερικά μόνο από τα πολλά παραδείγματα που φανερώνουν την ανάγκη της εποχής για συναντήσεις, συζητήσεις και δράσεις.

Μπορεί οι σύγχρονες εξεγέρσεις που σαρώνουν τις μεγαλουπόλεις (όπως στο Παρίσι, πόλεις στη Χιλή και τις ΗΠΑ) να μην τροφοδοτούνται ακόμα από μια οργανωμένη και πολιτικά συγκροτημένη αντιπρόταση για έξοδο από το καπιταλιστικό αδιέξοδο, όμως τροφοδοτούνται από τη παρατεταμένη αγωνία για επιβίωση και τη μόνιμη δυσφορία που επιφυλάσσει η ζωή εντός των καπιταλιστικών συνθηκών, τη πηγή κάθε οργανωμένης αντίστασης. Ο φόβος που φανερώνουν τα νέα κατασταλτικά μέτρα δεν περιορίζεται απλώς στον φόβο της χρεοκοπίας ή του υποβιβασμού της κυβέρνησης σε αντιπολίτευση ούτε λαμβάνονται ενόψει της νέας κρίσης με σκοπό την αντιμετώπιση μιας απλής περιόδου ταραχών. Πολύ περισσότερο στοχεύουν στη παρεμπόδιση της κοινωνικής επανάστασης, στο ξερίζωμα κάθε φύτρας οργανωμένης αντίστασης όπως υπάρχει ως εγγενή δυνατότητα εντός των κοινωνιών του κεφαλαίου. Δεν έχουμε σκοπό να συνηθίσουμε τη νέα κανονικότητα της ωμής κρατικής βίας και καταστολής της κυβέρνησης της ΝΔ, ούτε την εξαθλιωμένη ζωή. Καιρός να οργανώσουμε εστίες αντίστασης και ανατροπής σε κάθε γωνιά αυτού του καπιταλιστικού κράτους με στόχο την ανασυγκρότηση του ανταγωνιστικού κινήματος και το κομμουνιστικό πρόγραμμα της νέας εποχής. **Καλούμε σε μαζική πολιτική ανυπακοή και σαμποτάζ στα μέτρα του lockdown. Για μια γενική πολιτική απεργία και την επαναστατική σοσιαλιστική προοπτική ενάντια στο ελληνικό κεφάλαιο και το κράτος του. Τις κομμουνιστικές επαναστάσεις του μέλλοντος**

Αυτόνομη Πρωτοβουλία Ενάντια στη Λήθη – Κομμουνιστές-τριες με μνήμη στη Σκάλα Λακωνίας